

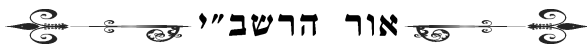
קם זה נופל וכו'. אֵלָא רְזָא דְרִזִין הוּא אלא מה שכתוב לפני מלוך מלך לבני ישראל סודות העמוקים הוא, דְלָא יְכַלִין בְּנֵי נִשָּׂא לְמַנְדַע וְלֹא שְׁתַּמְדַע וְלִמְרַחֵשׁ בְּדַעְתֵּיהוּ בְּהַאי שלא יכולים בני אדם לדעת ולהבין מעצמם וכ"ש כדי להסביר ולהודיע לאחרים, ואפי' לחשוב בדעתם בזה הענין.

תַּאנַּא, עֵתִיקָא דְעֵתִיקִין למדנו פרצוף העתיק הזקן שבזקנים שהוא פרצוף א"ק, הוא מתלבש ומאיר מטבורו בתוך פרצופי עתיק וא"א, וז"ש עתיקא שהוא א"ק הוא זקן ועתיק יותר משני העתיקים הזקנים, שהם פרצוף עתיק וא"א, **טְמִירָא דְטְמִירִין** א"ק שהוא טמיר וגניז ומתלבש בתוך עתיק וא"א שהם ג"כ טמירין בתוך כל פרצופי האצילות מן הקצה העליון עד הקצה התחתון, **עַד לָא זְמִין תִּקְוִנִין** (דְמַלְבָּא) עד שלא הכין והזמין לתקן התיקונים של עתיק וא"א שהם תיקוני א"ק כדי שיוכלו התחתונים לקבל הארתו. ובשביל לתקן המלכים שנשברו צריך שני תיקונים. א. להוציא שם מ"ה החדש שעל ידו יתקנו המלכים. ב. התלבשות אורות העליונים זה בזה כדי שיוכלו התחתונים לקבל האור, **וְעֵטוּרֵי עֵטוּרִין** וכן עדיין לא הוציא את העטרות שהם המלכויות של עולם העקודים שמהם נעשה עולם הנקודים, שמלכויות דעקודים הן שורש של כל העטרות, שהם מלכויות של עולם האצילות שהם שם ב"ן שיצא ראשונה, ואח"כ גם יצא שם מ"ה המתקן, **יְשׁוּתָא וְסִיּוּמָא לָא הָוָה** ועדיין לא היתה התחלת עולם האצילות וכ"ש סיום של עולם העשיה לא היה, ופירושו הוא שעולם הנקודים טרם נאצל, ומסביר הרשב"י מה עשה א"ק להוציא את עולם הנקודים. **וְהָוָה מְנַלִּיף** והיה המאציל חוקק בו בא"ק חלל ריק מטבורו ולמטה,

הלימוד היומי

כלומר שהעלה כל האורות שהיו למטה מהטבור למעל הטבור, ונשאר במקומם חלל ריק והוא ענין החקיקה, וּמִשְׁעַר בֵּיהּ, וכן היה משער בו בפנימיותו ומעלה את אורות דמ"ה וב"ן הכוללים בבחי' מ"ן, ואז המ"ה וב"ן הכוללים יהיו זו"ן דא"ק ויעלו בסוד מ"ן, וסמ"ב דס"ג יהיה ישסו"ת, וע"ב דס"ג עם עסמ"ב דע"ב יהיה מבחינת או"א עילאין, ויזווגו ויולידו הבת תחילה שהיא חיצונית שם ב"ן, וא"כ פי' המילה מִשְׁעַר, שהיה נותן שיעור וקצבה לפרצופים כדי שיתקיימו, ומסדר אותם כל אחד במקומו מתתא לעילא. וּפְרִים קָמִיהּ חַד פְּרָסָא פרס לפני האורות כלומר מתחתם, פרוכת אחת שהיא מחיצה, כלומר לאחר שעלו כל האורות שהיו למטה מהטבור אז פריס חד פרסה כדי שלא יחזרו האורות למקומם וכדי שעולמות ב"ע יוכלו לסבול אורו, וּבִהּ זָלִיף ועל ידה חקק וצייר והוציא דרך העינים המלכים שהם חיצוניות שם ב"ן שהם עולם הנקודים כמ"ש בסמוך וְשִׁיעַר מְלָכִין ואז שיער שלא יצא כל שם ב"ן אלא בשיעור קצוב, שהוא חיצוניות שם ב"ן והם המלכים שנזכרו בפרשת וישלח.

וְתִקְוֹנֵי ואלו התיקונים שהם התחלת תיקון עולם האצילות **לֹא אֶתְקַיְיְמוּ** לא התקיימו כי הז"ת של כל פרצוף נשברו. ומביא ראייה שתיקונים אלו לא נתקיימו, **הָדָא הוּא דְכָתִיב וְאַלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מְלָכוּ בְּאַרְיָן אֲדוּם לְפָנַי מְלָךְ-מְלָךְ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל** וזה הוא מה שכתוב ואלה המלכים שהם עולם הנקודים וכו', הראיה מהמשך הדברים וימלוך באדום בלע בן בעור וימת בלע וכו' וכל זה מבואר באורך בעץ חיים שער ח' פ"ד [יד]. **מְלָכָא**

[יד] וידוע מש"כ הרב בע"ה בשער השבירה כי יש הפרש בין עולם העקודים לעולם

הלימוד היומי

קְדַמָּאָה, לְבַנֵי יִשְׂרָאֵל קְדַמָּאָה המלך הראשון. פי' ואלה המלכים שהם עולם הנקודים. הם היו לפני מלוך מלך לבני ישראל דהיינו אלו המלכים הם מלכא קדמאה שהוא מלכות דא"ק שהוא שם ב"ן שקדמו לעולם התיקון, ישראל קדמאה הוא א"ק, ובני ישראל הם עולם התיקון שיצאו מא"ק והם בניו לכן נקראו בני ישראל, ועולם התיקון הוא הדר שם מ"ה החדש שיצא ממצח דא"ק. **וְכַלְהוּ דְגַלְיָפוּ (וְלֹא אֶתְקַיְיְמוּ) בְּשִׁמְהֵן אֶתְקַרְוּ** כל אלו המלכים שנחקקו בעולם הנקודים קודם שנשברו נקראו בשמותם כמו שכתוב בתורה בלע, יובב וכו'. **וְלֹא אֶתְקַיְיְמוּ** לא נתקיימו כי נשברו כי אפי' שקראו להם שמות וקריאת שם הוא קיומו של דבר, אפי"ה לא התקיימו, **עַד דְּאַנַח לְהוּ** עד שהניח להם לכלים פי' שירדו לעולמות בי"ע

אור הרשב"י

משבעה אורות אחרים ונכנסו בכלי שלה וגם היא לא נשברה כי כל האורות בטלים לגבה, כמ"ש הרב כי כל האורות בטלים בערך או"א כדמיון הבנים שבתחילה עומדים כלולים במח אביהם בסוד טפת המח, וכן בהיות הבנים בעיבור במעי אמם יש לה יכולת לסבלם, ולכן היה תיקון בג"ר ולא נשברו. אמנם בצאת הז"ת שהם השבעה מלכים שמלכו בארץ אדום ורצו להכנס בכלים שלהם לא יכלו הכלים לסבלם ונשברו ומתו כדלקמן, והשבעה מלכים א. הם בלע - דעת. ב. יובב בן זרח - חסד. ג. חושם - גבורה. ד. הדר בן בדר - תפארת. ה. שמלה - נו"ה תרי פלגי גופא. ו. שאול - יסוד. ז. בעל הנן בן עכבור - מלכות.

הנקודים שאנחנו עתה עסוקים בו. והוא כי בעולם העקודים יצאו תחילה האורות ואח"כ הכלים, וכן יצאה בתחילה המלכות ולבסוף הכתר כנודע, אבל בנקודים יצאו תחילה עשרה כלים זה למטה מזה והונחו במקומם כל אחד לבדו מכתר עד מלכות ואז יצאו האורות על דרך זה. תחילה יצא הכתר ובו כלולים כל התשעה אורות, ונכנס בכלי שלו ונשאר אור הכתר בכלי שלו, ומכיון שהיו כל האורות בטלים בערכו לכן היה יכולת בכלי שלו לסבלם ולא נשבר, ואח"כ יצא אור החכמה ובה כלולים כל השמונה אורות, ונכנס בכלי שלו ולא נשבר כי כל האורות בטלים לגבי החכמה, ואח"כ נשאר אור החכמה בכלי חכמה, ויצאה הבינה כלולה

הלימוד היומי

והניחם שם עד בא זמן התיקון, **וְאֶצְנַע לְהוֹ** והצניע לאורות שנשארו באצילות בתוך הכלים דכח"ב, שנתפשטו כלים אלו דכח"ב עד החג"ת, ואח"כ בשעת התיקון שנאספו כלים דכח"ב עם הז' אורות ניתנו בתוך הבינה שהיא אימא, **וְלִבְתָּר זְמַנָּא הוּא אֶסְתַּלַּק** (נ"א הָהּ מְסַתְּפֵל) **בְּהוּא פְּרָסָא** ולאחר זמן שבא עת התיקון, העלה א"ק את האורות שלו שהיו בפנימיותו למטה מהפרסה ועלו בסוד מ"ן, וכן עלו כל האורות של המלכים שהיו במקום האצילות למטה מטיבורו עלו למעלה וגרמו יחוד ע"ב דע"ב עם ע"ב דס"ג הכולל, ועי"ז נולד שם מ"ה החדש המתקן, **וְאֶתְהַקֵּן בְּתִקּוּנָיו** ונתקן א"ק כדי שיהיה אפשר לקבל ממנו האורות ונתלבש במלבושים שלו שהם פרצופי האצילות, ואז נתקן כל עולם האצילות מעתיק יומין עד נוק' דאצילות.

וְתֵאנָא, פֶּד סְלִיק בְּרַעוּתָא, לְמִבְרֵי אוֹרֵיָתָא ולמדנו, כאשר עלה ברצונו של הא"ס ב"ה שהוא הא"ק להעלות את האורות הנ"ל למעלה מהפרסה, כי עליית מ"ן הם מפרצופים שכבר נתקנו אבל עתה שעדיין לא נתקן שום פרצוף לכן נקרא סליק ברעותא להוליד ולהוציאה ממקום הטמירו [10] את התורה שהיא שם מ"ה החדש שהיא בחינת ז"א דא"ק הנקרא תורה שבכתב **טְמִירָא תְּרֵי אֶלְפֵי שְׁנַיִן, וְאֶפְקָהּ** היה טמיר וגנוז שם מ"ה החדש שני אלפי שנים, ששם מ"ה היה טמיר תוך נר"ה בפנימיות א"ק, שכל אחד הוא בחי' אלף שנה, שכל פרצוף מהם כלול מעשר ספירות ועשר

אור הרשב"י

שכבר נבראת ועומדת משנים קדמוניות, אלא ר"ל להוציאה ממקום הטמירו וכמו שמסיים אח"כ "ואפקה".

[10] וכתב מו"ר הרב פתיה זיע"א וז"ל: ודע דלכל הפירושים מלת למברי, אינו ר"ל לברוא עתה את התורה מחדש שאם כן איך אמר אח"כ טמירא תרי אלפי שנין, ששמע

הלימוד היומי